

ת"פ 36097/05/20 - מדינת ישראל נגד ר' ש'

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 36097-05-20 מדינת ישראל נ' ש'

ת"פ 7742-01-20, ת"פ 1678-07-21

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: ר' ש'

בשם המאשימה: עו"ד חן נחמני

בשם הנאשם: עו"ד רן עמר

גזר דין

במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמות באשר לעונש, הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בשני כתבי אישום מתוקנים, אליהם צורף לבקשתו כתב אישום שלישי במספר. הנאשם הופנה תחילה לשירות המבחן, ובהמשך אף לממונה על עבודות שירות. כן התקבלו שתי חוות דעת פסיכיאטריות.

כתבי האישום

לפי סדר כרונוולוגי, ציטוטים ללא תיקונים.

1. ת"פ 7742-01-20 (מתוקן מיום 9.11.21, להלן: כתב האישום הראשון): אישום מס' 1: ביום 19.7.19 בשעה 13:30, בעת ששהו בביתם, איים הנאשם על גב' ה' ש', רעייתו דאז ואם שני ילדיו (להלן: המתלוננת), באומרו: "אני אכניס אותך לחובות, אגרום לך לאבד את כל מה שיש לך וימרר לך את החיים". בתגובה לקחה המתלוננת את כרטיסי האשראי של הנאשם מארנקו, והחל מאבק בין השניים במהלכו נשרטו בידיים. הנאשם קילל את המתלוננת, חטף מידיה את הטלפון והשליכו לארץ. מכשיר הטלפון ששווי כ-6,000 ₪ נשבר לחלוטין. כן גזר הנאשם את כרטיס האשראי של

עמוד 1

המתלוננת. בגין אישום זה הורשע בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

אישום מס' 2: כחודש עובר למועד האישום הראשון השתתפו בני הזוג בגישור. בדרכם חזרה ברכב נתגלע ויכוח ביניהם, במסגרתו איים הנאשם על המתלוננת: "...לא תרצי לראות אני נשבע לך באור שאני רואה את תחזרי הביתה את תאבדי הכל כלום לא יהיה לך. אני פאקינג יהיה פה כמו איזה בן זונה כלום לא יהיה לך או שתראי עכשיו איך אני באמת או לא...".

"...אני אומר לך עכשיו או שאת תראי איך אני באמת או שאני אומר לך מעכשיו אבל מעכשיו כבר אני לא חוזר הבי(תה) שקל לא יהיה לך לא יהיה לך כלום את אני אשרוף את הבית הזה אני אשרוף אותו כלום לא יהיה לך אין כסף אין כלום עד ש עד שמעקלים לא מגיעים אני כלום לא יהיה לך אני נשבע לך לא ילדים לא כלום או שתראי איך אני באמת לא...".

"...או שאת הולכת ככה או ככה או שאני היום אני נשבע לך באור שאני רואה עד שהבית הזה את לא תאבדי אותו. כלום לא יהיה לך אני נשבע לך אני לא מכניס שקל אני מובטל מהיום. פושט רגל. הבנק. כלום. כלום לא יהיה לך אני נשבע לך...".

"...בכולם אני אפגע. גם ב...בכולם אני אפגע". המתלוננת: "במי אתה תפגע?". הנאשם: "בילדים".

"זה מה יש זה מה יש או שאת רוצה לראות איך... או שאני היום מפסיק כלום לא עבודה לא שום דבר עד שיבוא לך עוד 4 חודשים, את חושבת שאני צוחק איתך אין עבודה אין אין ר' עבודה אין ר' כסף אין כלום הבאת אותי למצב שלא אכפת לי כלום כבר".

"אני הולך או ככה או ככה... אני אני מחר בבוקר לא יקום לאף עבודה ואף לא ולא יהיה איך לפרנס כלום כלום כלום שהבית הזה יהיה אפס כלום שקל לא יהיה לא לי ולא לך כלום לא יהיה או שתראי מי אני".

"לא יהיה, כלום לא יהיה להם" (מתייחס לילדים).

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. ת"פ 36097-05-20 (מתוקן מיום 9.11.21, להלן: כתב האישום השני): בדיון מיום 27.2.20 שנערך במעמד צד אחד, הוצא לבקשת המתלוננת צו הגנה כנגד הנאשם. במסגרת צו ההגנה נאסר על הנאשם להתקרב למתלוננת או לביתה, להטרידה בכל דרך שהיא, במישרין או בעקיפין, או להפעיל כלפיה אלימות מכל סוג, פיזית או מילולית. בדיון שנערך במעמד הצדדים ביום 3.3.20, נקבע כי צו ההגנה יעמוד בתוקפו למשך 3 חודשים נוספים. ביום 13.5.20 בשעה 20:05 שלח הנאשם מסרון למתלוננת, בו עדכן אותה כי הוא נמצא בקרבת ביתה, וביקש ממנה למסור לידיו רמקולים ממחסן במקום. המתלוננת הביטה מחלון ביתה והבחינה כי הנאשם פותח את דלת הרכב שבשימושה. כששאלה אותו לפשר מעשיו, השיב הנאשם כי הוא לוקח את הפאנל של מערכת השמע ברכב, וכי רכש עבורה רכב חדש. בתגובה הודיעה לו המתלוננת כי אין בכוונתה למסור לידיו את הרמקולים, כי אם להתקשר למשטרה ולדווח על נוכחותו במקום. הנאשם בתגובה גידף את המתלוננת בגידופים שונים, והתריע בפניה לבל תעשה שימוש ברכב, היות שיש בו בלון גז,

והדבר מסוכן לילדיהם המשותפים. בשלב זה נטל הנאשם בידו חפץ שטיבו אינו ידוע במדויק למאשימה, התכופף לעבר הרכב ובעט בו באופן שגרם למעיכה קלה בדלת. בהמשך לכך עזב את המקום. בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין; חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

3. ת"פ (רמלה) 1678-07-21 (מתוקן מיום 15.11.21, להלן: כתב האישום השלישי): ביום 27.6.21 בשעה 23:50, עת שהה בבית אמו בלוד, הדליק הנאשם את להבות הכיריים במטבח ואמר לאמו: "תלכי, אם לא אני אשרוף אותך". באותו היום בשעה 22:00 שבר הנאשם את ארון הנעליים של אמו, הוציא מדף מהארון והשליך מתוכו נעליים. ביום 28.6.21 בשעה 9:00 השאיר הנאשם במטבח הדירה מגבת מגולגלת ובתוכה 3 סכיני מטבח חדים. במהלך ארבעה ימים עובר ליום 27.6.21, בעודו שוהה בבית אמו, אמר לה הנאשם: "את מפגרת, לא מבינה כלום, את לא יודעת שאני משיח, את לא צריכה לחיות יותר מגיל 68 אז עוד 6 ימים... שם יהיה לך יותר כיף, שם זה גן עדן, לא פה. מי שמת מוקדם הכי טוב לו". ביום 28.6.21 בשעה 21:45 נהג הנאשם במכוניתו בעיר לוד. שוטר כרז לו לעצור וחסם את נתיב נסיעתו. הנאשם לא עצר, ונהג את הרכב לרחוב אחר, בעוד השוטר נוסע אחריו באורות מהבהבים וסירנה מופעלת כשהוא כורז לו לעצור, עד שלבסוף עצר הנאשם. בגין אישום זה הורשע בעבירות היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

תסקיר מבחן

4. נסקר הרקע של הנאשם - בן 38, גרוש ואב לשני ילדים צעירים. באותה עת התגורר בבית אמו בלוד ועבד כחודשיים כמוכר במגרש מכוניות. לדבריו, השלים 12 שנות לימוד, והוא בעל תעודת בגרות מלאה. לאחר השירות הצבאי החל ללמוד לקראת תואר ראשון באוניברסיטה הפתוחה, אך לא השלים את לימודיו. בשנות העשרים לחייו עקר לחו"ל למשך כשש שנים, שם עבד במכירות בחברות ישראליות. לאחר ששב לארץ עבד באופן מזדמן ובלתי יציב בתחום הסחר במט"ח וכקופאי ברשתות לשיווק מזון. הנאשם והמתלוננת נישאו בשנת 2014 מחוץ לישראל, בהמשך שבו לארץ, נפרדו בשנת 2020, וכשנה מאוחר יותר התגרשו. הנאשם שלל אלימות כלפי המתלוננת לאורך שנות נישואיהם, ומנגד טען כי חווה זלזול מצידה כלפיו. לדבריו, משבר שחווה בעקבות פטירת אביו ואחיו בהפרש של כחודש ימים זה מזה, העצים את המתחים בינו לבין המתלוננת. כן ציין כי קשיים כלכליים וחוסר יכולתו לשלם מזונות כנדרש היוו אף הם גורם למחלוקות. עוד עלה כי הנאשם מוכר למערכת בריאות הנפש משנת 2019, זאת בשל הפרעות נפשיות והתנהגותיות הנובעות משימוש בסמים, בצד חשד להפרעה דו-קוטבית. בחודש דצמבר 2021 הופנה הנאשם לשירות המבחן לבדיקת התאמתו לתוכנית "בית המשפט הקהילתי" (בהתאם להחלטת בית משפט השלום ברמלה במסגרת כתב האישום השלישי). באבחון נמצא כי בצד נזקקות טיפולית בולטת, בעיקר בתחום בריאות הנפש, הנאשם מוצא רווחים משימוש בסמים ואינו ער להשפעתם השלילית על מצבו הנפשי. המוטיבציה שביטא להשתלב בתוכנית הייתה חיצונית בלבד, ולא נמצא מתאים להשתתף בה.

הנאשם קיבל אחריות על העבירות שיוחסו לו (התסקיר נערך בנוגע לשני כתבי האישום הראשונים), אך צמצם מחומרת מעשיו וממידת הפגיעה שהסב למתלוננת, והתקשה לראות את הפסול שבהם. הוא לא ביטא אמפתיה כלפי המתלוננת, והשליך עליה את עיקר האחריות, כשלתפיסתו היא זו שהתנכלה לו. הוא סיפר כי על רקע קשיים רגשיים

נטל תרופות נוגדות דיכאון בשילוב צריכה אינטנסיבית של קנאביס. הנאשם סירב לתת בדיקות לאיתור שרידי סם. קצינת המבחן שוחחה עם המתלוננת, אשר תיארה קשר זוגי חיובי עד לפני כארבע שנים, אז החל הנאשם לגלות קשיים נפשיים, להבנתה כתוצאה משימוש אינטנסיבי בסמים. לדבריה, הפך אז לתוקפני ואגרסיבי, ונקט כלפיה אלימות מילולית. עם זאת, מאז האירועים מושא כתבי האישום נותק הקשר ביניהם, והיא איננה חוששת מפניו. לדבריה, הנאשם אינו משתף פעולה עם גורמי הרווחה, ואינו נפגש עם ילדיו.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מצוי בסיכון ממשי להישנות עבירות אלימות, וביקשה לסיים את ההליך ללא המלצה שיקומית.

חוו"ד פסיכיאטריות וחוו"ד הממונה על עבודות שירות

5. תמצית חוו"ד פסיכיאטרית מיום 24.12.20: הנאשם מוכר למערכת הפסיכיאטרית מאשפוז בודד וקצר למשך 3 ימים בחודש אוקטובר 2019, בהסכמתו, ומטיפול מרפאתי בן כשנה בשנה החולפת במרפאה לתחלואה כפולה. מהתיעוד הרפואי אודותיו נמצא כי לצד אבחנה של הפרעות נפשיות והתנהגותיות כתוצאה משימוש בקנאביס, עלה חשד לקיומה של הפרעה אפקטיבית דו-קוטבית. בבדיקתו נמצא כי אינו סובל ממחלת נפש במובנה המשפטי, וכי הוא כשיר לעמוד לדין. אשר לכתב האישום השני - ככל הנראה כושרו השיפוטי היה שמור. אשר לכתב האישום הראשון - לא ניתן היה לגבש מסקנה חד-משמעית באשר לכשירותו המהותית.

כאמור, הודאותיו של הנאשם בעבירות המיוחסות לו בשלושת כתבי האישום ניתנו לאחר שנתקבלה חוות הדעת הפסיכיאטרית. חרף האמור, בישיבת הטיעונים לעונש מיום 14.9.22, ועל רקע התנהגותו של הנאשם מול הממונה על עבודות שירות כפי שעלה בחוות דעתו של הממונה מיום 14.8.21, מצאתי להורות על הפנייתו של הנאשם לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית נוספת, בשאלת כשירותו לעמוד לדין. בחוות דעת מיום 8.11.22 נמצא כי הנאשם עודנו כשיר לעמוד לדין.

6. הממונה על עבודות שירות הגיש מספר חוות דעת באשר לנאשם, החל ביום 14.8.22 וכלה ביום 13.9.23. בחוות הדעת האחרונה נמצא כי הנאשם מתאים לעבודות שירות במגבלות. בצד זאת הזכיר הממונה את "התנהלות התוקפנית והבלתי מווסתת ביום המיון הקודם... אנו מעריכים כי הוא עלול לגלות קשיים בעמידה בתנאים במסגרת האינטנסיבית של עבודות השירות, להתייבב באופן רציף לריצוי העונש, וכן בתנאים האלה מצוקתו ותוקפנותו עלולה להתגבר". משכך ביקש הממונה להזהיר את הנאשם בדבר תנאי ההעסקה הקפדניים, ובדבר חובתו של הנאשם לקיים את כל הנחיות החוק והממונה, קלה כחמורה, שאחרת יאלץ לרצות את יתרת עונשו במאסר ממש מאחורי סורג ובריח.

טיעוני הצדדים לעונש

7. באופן חריג נשמעו טיעוני הצדדים לעונש בשלוש פעימות. בדיון מיום 19.7.22 טענה ב"כ המאשימה לראשונה, עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, וביקשה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מכתבי האישום:

לכתב האישום הראשון, בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין שנת מאסר בפועל; לכתב האישום השני בין 4 חודשי מאסר בפועל לבין שנת מאסר בפועל; לכתב האישום השלישי בין מאסר קצר לבין 8 חודשי מאסר בפועל. בטרם הושלמו טיעוניה, ולאחר שהתקיים שיח בין בית המשפט לבין הצדדים, ומבלי שיהיה בכך כדי להביע עמדה באשר לתוצאת ההליך, הופסקה שמיעת הטיעונים לעונש והוזמנה חוות דעתו של הממונה על עבודות שירות.

8. הגם שטרם הושלמה שמיעת הטיעונים, הנאשם ביקש להוסיף מדבריו, שיובאו במלואם: "אני חייב לומר לתובעת, הפכת אותי למפלצת וזה ממש לא נכון. באותו זמן ששברתי לה את הטלפון אתם צריכים להבין באיזה מצב הייתי, חודש לפני כן, אבא שלי נפטר, אותו שבוע שהטלפון נשבר אחי נפטר. בהפרש של חודש איבדתי את אבי ואת אחי. באותו יום שהטלפון נשבר, אמרתי לאשתי, זה היה שבעה, כולם יושבים שבעה של אחי, אמרתי לה אני צריך ללכת לרבע שעה לנשום אוויר, היא רבה איתי. פעם ושם החל ויכוח, באה אליי ואני רוצה שמה שאומר זה המילים שאמרה הביאה לי סטירה יש תמונה במשטרה של יד על הפנים שלי, המשטרה צילמה, אני לא אשכח את זה בפנים, היא אמרה לי תן לי אגרוף בחזרה אני אשים אותך בכלא. היא נתנה לי סטירה חזרה על מנת להרוס לי את החיים. לקחתי את הטלפון שלה ושברתי. גם במצב של איבוד עשתונות טוטאלית, הייתי במצב נפשי, איזה מצב נפשי הייתי מרוסק, הייתי בשבעה של אחי, נתנה לי סטירה, סליחה. אני אדם טוב. אני מתנצל על הכל גם אם עשיתי חרא אני מתנצל על הכל. עברתי ניסיון לאונס בכלא. אני צריך עשרים פסיכיאטרים. מה עשיתי בסך הכל. סליחה על ההתפרצות זה ישב לי על הלב שנתיים".

9. בדיון מיום 14.9.22 התחדשו טיעוני הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הפנתה לאמור בתסקיר המבחן, כמו גם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 14.8.22, וביקשה לגזור על הנאשם שנת מאסר בפועל בגין כל האישומים גם יחד, בתוספת מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

ב"כ הנאשם סקר את עובדות כתבי האישום בהם הורשע הנאשם. אשר לכתב האישום הראשון, טען כי טיב האיומים והיקף הנזק לרכוש מצדיקים קביעת מתחם עונש בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. אשר לכתב האישום השני, הנאשם לא נקט אלימות פיזית או מילולית כלפי המתלוננת. כמו כן, הוא הודיע במסרון למתלוננת אודות הגעתו לחנייה הסמוכה לביתה, ועשה כן על מנת להתקין מערכת שמע ברכב שקנה עבורה ועבור ילדיהם המשותפים. הנאשם ביקש מן המתלוננת להימנע מלהסיע את הילדים ברכב המונע בגז, דבר המסכן אותה ואת ילדיהם. רק לאחר שסירבה להצעתו הנדיבה, בעט הנאשם מתוך תסכול בדלת מכוניתה של המתלוננת. בנסיבות אלה ביקש ב"כ הנאשם לקבוע את מתחם העונש בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. גם באשר לכתב האישום השלישי ביקש לקבוע מתחם דומה.

ב"כ הנאשם סקר את נסיבות חייו של הנאשם, לרבות מות אביו (בגיל 65) בחודש מאי 2019 כתוצאה ממחלת הסוכרת, ומות אחיו הבכור של הנאשם כחודש מאוחר יותר, כתוצאה מדום לב, בהיותו בן 43 בלבד. אירועים אלו היוו גורמי דחק משמעותיים עבור הנאשם, ועליהם נוספה החלטתה של המתלוננת להיפרד ממנו, כעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית הראשונה. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם בחר להודות במיוחס לו, אלא שלשיטתו חוות הדעת הפסיכיאטרית מלמדת על קרבה לסייג לאחריות פלילית, לְמַצֵּר ביחס לכתב האישום הראשון על עבירות האיומים המנויות בו. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, והגם שבתסקיר המבחן נמצא כי הוא חסר כוחות להשתלב בטיפול לגמילה מסמים, ראוי לזקוף

לזכותו את הימנעותו מהסתבכות נוספת בביצוע עבירות מאז חודש יוני 2021 - כתב האישום השלישי. הנאשם השלים עם פרידתה של המתלוננת ממנו, ואיננו מעוניין בחידוש הקשר הזוגי. לשיטת ההגנה, יש להסתפק בגזירת עונש מאסר בקרבה לרף התחתון של המתחמים, ולהסתפק בתקופת המעצר הכוללת מאחורי סורג ובריח (14.5.20 עד 15.5.20, 28.6.21 עד 11.10.21), תוך התחשבות בתנאים מגבילים בהם היה הנאשם נתון חלק מהזמן. לתמיכה בעתירתו העונשית הפנה למספר פסקי דין.

הנאשם ביקש להסתפק בדבריו מהדין הקודם, והוסיף כי "המצב הנפשי שלי גרוע מאוד. במאסר הקודם ניסו לאנוס אותי 2 ערבים בלילה. לא אשכח את זה בחיים. אם הייתי במצב לא טוב לפני כן... אני מפחד ממאסר יותר ממוות. אני מעוניין בהסתכלות ואני מסכים גם לתנאי אשפוז אם זה מה שיחשוב הפסיכיאטר".

10. כאמור, בתום דיון זה, ועל רקע האמור בחוות דעת הממונה על עבודות שירות, הופנה הנאשם לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית נוספת, בה נמצא - שוב - כשיר לעמוד לדין. חרף התנהלותו של הנאשם, הוחלט להתחשב בנסיבותיו האישיות, וניתנו לו הזדמנויות חוזרות לשתף פעולה עם הממונה על עבודות שירות, ולהמציא לידיו מסמכים רלוונטיים להשלמת עריכת חוות הדעת. בדיון מיום 19.9.23 השלימו הצדדים את טיעוניהם לעונש. ב"כ המאשימה חזרה על עתירתה העונשית, מבלי להרחיב. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לגלות את מידת הרחמים, להתחשב במצבו הנפשי של הנאשם, בכך שאיננו מהווה עוד סכנה למתלוננת, לקחת בחשבון את חלוף הזמן, ולהסתפק כאמור בתקופות אותן ריצה הנאשם במעצר. לְחִלּוּפִין ביקש להסתפק ביתרת מאסר קצרה ככל הניתן, שתרוצה בדרך של עבודות שירות במגבלות. עוד ביקש לקבוע היקף שעות עבודה מזערי, בין השאר בהתחשב ברצונו של הנאשם לעבוד ולשלם מזונות לילדיו. הנאשם ביקש סליחה ועתר להסתפק בדבריו בדיונים הקודמים.

דיון

11. אין מחלוקת בין הצדדים על כך שראוי לקבוע מתחמי עונש נפרדים לכל אחד מכתבי האישום. עמדתם זו מקובלת עליי. עסקינן באירועים שונים ורחוקים בזמן זה מזה. למעשה, ראוי היה לקבוע מתחמים נפרדים זה מזה אף לכל אחד משני האישומים בכתב האישום הראשון, אשר חודש ימים מפריד ביניהם. ברם, בהינתן תמימות הדעים בין הצדדים בענין זה, אכבד את בקשתם המשותפת לקבוע מתחם כולל לשני אישומים אלו.

אישום מס' 1 בכתב האישום הראשון: אילו עמדה עבירת האיומים בבדידותה ("אני אכניס אותך לחובות, אגרום לך לאבד את כל מה שיש לך וימרר לך את החיים"), הרי שהיא כשלעצמה אינה ברף גבוה. עם זאת, מעשיו של הנאשם שנלוו לאיומים אלו - האופן בו גזר במעשה מתריס ומכוון את כרטיס האשראי של המתלוננת והרס את מכשיר הטלפון שלה, מלמדים על פגיעה לא רק בשלוות נפשה של המתלוננת, אלא אף באוטונומיה הכלכלית שלה. הנאשם לא רק איים, אלא המחיש את איומיו במעשים. עבירות אלו, בשילוב האיומים מושא אישום מס' 2 בכתב האישום הראשון, אירוע שהתרחש כחודש ימים קודם לכן, במהלכו איים הנאשם, בין השאר, לשרוף את בית המגורים של המתלוננת - מצדיקות קביעת מתחם עונש לכתב האישום הראשון, בין מאסר קצר לבין שנת מאסר בפועל.

כתב האישום השני במהלכו הפר הנאשם צו הגנה בהגעתו לחניית ביתה של המתלוננת, פתיחת דלת מכוניתה במטרה ליטול את מערכת השמע מהרכב, לדבריו על מנת לספק לה רכב חדש, ונזק שגרם הנאשם במכוון לדלת הרכב, מצדיק קביעת מתחם עונש בין מאסר על-תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

כתב האישום השלישי: התנהגותו של הנאשם כלפי אמו והאמירות שהטיח בה, עולות לכאורה כדי איומים להביא למותה, ומצדיקות קביעת מתחם עונש בהתאם. ברם, עבירת האיומים לא מצאה את מקומה בכתב האישום המתוקן, ועל בית המשפט לנקוט משנה זהירות ולהתחשב בתיקון הוראות החיקוק לקולה. העבירות בהן הורשע הנאשם - היזק לרכוש בדרך של שבירת ארון נעליים, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, מצדיקות קביעת מתחם עונש בין מאסר על-תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

12. למדיניות הענישה ראו פסקי הדין שלהלן:

(-) עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 59211-02-20 צרויה נ' מדינת ישראל (10.8.20, טרם פורסם). הנאשם הורשע בבית משפט השלום בהתאם להודאתו בכך שבמהלך יכוח עם אמו, איים עליה כי ידקור אותה. האם הזמינה משטרה למקום, ובנוכחות השוטרים שב הנאשם ואיים כי יחתוך לאמו את ידיה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר את עונשו של הנאשם לשנת מאסר בפועל ומאסר על-תנאי. ערעור הנאשם התקבל. בית המשפט המחוזי קבע כי "נדמה שלא יכולה להיות מחלוקת שבית משפט קמא חרג באופן קיצוני לחומרה בהטלת עונש זה, כאשר מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע נע בין מאסר על תנאי ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל...". בית המשפט המחוזי הציע למערער לרצות מאסר בן 4 חודשים בעבודות שירות, ומשהלה ביכר לרצות את עונשו בדרך של מאסר בפועל, קוצרה תקופת המאסר בפועל לכדי 3 חודשים ויום אחד. לא למותר לציין כי דובר במי שלחובתו הרשעות קודמות, האחת רלוונטית מאוד, והוגש בעניינו תסקיר שלילי ללא אופק טיפולי.

(-) ת"פ (נתניה) 61812-09-20 מדינת ישראל נ' ביטון (17.1.23). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירת איומים כלפי גרושתו ואם ילדיו. הוא התקשר למתלוננת וביקש לברר עמה האם יש לה בן זוג חדש. זו השיבה בשלילה והנאשם החל לקלל אותה. במהלך השיחה אמר לה הנאשם: "תקשיבי לי אני לא צוחק באבא שלי... אף אחד לא נכנס לבית שלי". זו השיבה כי ככל שימשיך לדבר כך, היא תפנה למשטרה. על כך השיב הנאשם: "למה את חושבת שאת מפחידה אותי, הסברתי לך שאת לא מפחידה אותי, וגם המשטרה לא מפחידה אותי... אז תקשיבי לי ותקשיבי לי טוב, אם מישהו יכנס הביתה אני רוצח אותך יא בת שרמוטה, יא בת אלף זונה, יאללה, נו תתחילי אתי, נראה אותך מתחילה אתי עכשיו, נראה אותך מביאה אותי לשיא הזה של העצבים, תהיי כרישה, תהיי כרישה ותעשי את זה... אני חולה נפש ואני יודע יותר ממה שנדמה לך, ואני אומר לך שאני יודע יותר ממה שנדמה לך, ותשמרי על הבית ועל הילדים, אם לא יהיה כבוד בבית של הילדים או ואבוי לחיים שלך, הנה אמרתי לך". מתחם העונש נקבע בין מאסר על-תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בנסיבותיו של הנאשם בשילוב הרשעותיו הקודמות, הוא נדון ל-4 חודשי מאסר בפועל, אשר במצטבר אליהם הופעל מאסר על-תנאי בן חודשיים (סה"כ 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות), זאת בתוספת מאסר על-תנאי, פיצויים והפעלת התחייבות כספית קודמת.

(-) ת"פ (נתניה) 57450-03-19 מדינת ישראל נ' ראובני (5.10.21). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו

באיומים על רעייתו. על רקע ויכוח בין השניים איים עליה הנאשם: "בא לי לפגוע בך, גם אחד בראש לשבור אותך, אני אפוצץ אותך, אף אחד לא יפוצץ אותך כמו שאני אפוצץ אותך". בתגובה ביקשה המתלוננת מהנאשם להתרחק ממנה, ואילו הוא התקרב אליה ולחש לה: "את יודעת מה אני רוצה, אני לא רוצה לתת לך אגרופ, אני רוצה לסגור לך את הפרצוף עם נייר ניילון, לחנוק אותך, לקבור אותך באיזה מקום". המאשימה ביקשה לקבוע מתחם בין 4-12 חודשי מאסר, ולגזור את עונשו של הנאשם בתחתיתו. עמדתה נדחתה. נקבע מתחם עונש בין מאסר על-תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל. בהיעדר מחלוקת בין הצדדים באשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם, נדון הנאשם למאסר על-תנאי, צו מבחן, פיצויים והתחייבות.

(-) ת"פ (נתניה) 52600-08-19 מדינת ישראל נ' מכתובי (22.6.21). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג ואיומים, בשני אירועים. באירוע הראשון ניגש אל בת זוגו כשישבה על כיסא, תפס אותה בצווארה ובכתפיה, ודחף אותה לאחור. כשבוע מאוחר יותר איים עליה כי ישפוך חומצה על פניה. עונשו נגזר למאסר על-תנאי, צו מבחן, פיצויים והתחייבות.

(-) ת"פ (נתניה) 1660-12-19 מדינת ישראל נ' זאודו (6.7.21). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו באיומים שהטיח ברעייתו במהלך דיון בבית הדין הרבני: "היא לא תחיה אם אני אשב בכלא". הנאשם נדון למאסר על-תנאי, צו מבחן, של"צ בהיקף 150 שעות והתחייבות.

(-) ת"פ (ראשל"צ) 35687-01-20 מדינת ישראל נ' מיכאילוב (22.3.21, טרם פורסם). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות איומים ותקיפת רעייתו. נקבע מתחם ענישה בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, והנאשם נדון ל-43 ימי מאסר - כימי מעצרו, מאסר על-תנאי, קנס ופיצויים.

13. בגזירת עונשו של הנאשם לקחתי בחשבון את השילוב בין האישומים כולם - הנאשם לא היסס לפגוע ברעייתו ואם ילדיו (באיומים ובנזק לרכוש), באמו (בנזק לרכוש), ולא נרתע מצו בית המשפט או משוטט שנאלץ לדלוק אחרי מכוניתו. לזכותו של הנאשם - הודייתו במיוחס לו, וכפועל יוצא מכך החיסכון בצורך להביא את המתלוננת ואמו לדוכן העדים; נסיבות חייו כפי שעלו בתסקיר המבחן ובדברי בא כוחו; היעדר הרשעות קודמות. כן לקחתי בחשבון את מצבו המנטלי, אך להסרת ספק, אין המדובר במי שמצוי בקרבה לסייג לאחריות פלילית. חוות הדעת הפסיכיאטרית איננה מלמדת זאת, וממילא הנאשם בחר להודות במיוחס לו בכתב אישום מתוקן, לאחר שניתנה חוות הדעת הראשונה. הנאשם הודה במיוחס לו גם בפני קצינת המבחן, אך מידת שיתוף הפעולה שלו אינה מיטבית: הוא צמצם מחומרת התנהלותו, לא ביטא אמפתיה כלפי המתלוננת, והשליך עליה את עיקר האחריות. הוא צורך קנאביס על בסיס קבוע, וסירב ליתן בדיקת שתן לאיתור שרידי סם.

14. סוף דבר, בהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי, כמו גם בפרקי הזמן בהם הנאשם היה נתון במעצר ובתנאים מגבילים, החלטתי לגזור עליו את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופות מעצרו (מיום 14.5.20 עד 15.5.20, ומיום 28.6.21 עד 11.10.21).

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות במפעל "חסד יד ביד" בלוד, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 13.9.23. במועד שייקבע יתייבב הנאשם בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

הממונה על עבודות שירות מתבקש להגיש תוך שבוע עדכון לחוות הדעת, כך שריצוי העונש יחל לא לפני 1.1.24. תז"פ בהתאם.

ב. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות מסוג פשע או עוון, או ניסיון לבצע עבירה מעבירות אלה.

ג. פיצויים בסך ₪ 7,500 אשר ישולמו למתלוננת ה' ש'. הפיצויים ישולמו ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.1.24 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ז' כסלו תשפ"ד, 20 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.